

coronam super caput), но за шова обврзва се да подчини царство-шо си подъ апостолическии Римски прѣстола, sub potestate et mandato R. Ec., шѣй ишо и Българска-ша църква заедно съсъ всичкии свещенически и духовни клиръ“ (et patriarcha meus metropolitanus, episcopi, archiepiscopi et cuncti sacerdotes Romanae subsint Ecclesiae). — Освѣнь това, Йоаннъ написа и едно писмо зарадъ папа-та, което да служи поясненіе на обязательнии му листъ. Въ това си писмо той иска, щото Търновскіи архієпископъ Василии, сега вѣче примать, да бѣде провъзгласенъ патриархъ, зашто-то въ България не разбираѣтъ какво ще рѣче примать ¹⁴⁾. Да му се испрати пастырски жезлъ и всички други отличія, които трѣба да има единъ патриархъ. При това, да се даде на Търновска-та църква право сама да си избира и посвещава патриархъ-тъ и посветеннии отъ нѣж да нѣма потрѣба да ходи въ Римъ за посвещеніе или потвърденіе, (ne ex ejus absentia terra illa sine benedictione remaneat). Слѣдъ тѣзи исканія, Йоаннъ проси по-скоро да му се испрати Императорска-та корона и скиптръ-тъ, и свръша съ тѣзи думи: „Кога Твое светѣйшество испълни всячко „това, тогава ные щемъ се увѣримъ, че Вые наистина „ни считате за избрани чада на Римска-та-църква.“ Такова писмо написа и Василии за папа-та. — Йоаннъ Капелланъ като предаде палліумъ-тъ Василию и като посвети два митрополита Български за въ Прѣслава и за Вельбѣждъ ¹⁵⁾, взе обязательнии листъ ътъ Йоанна заедно съ писма-та и трѣгна за Римъ. Заедно съсъ него царь

¹⁴⁾ et faciat presentem primatem et patriarcham..... et mittat ei virgam pastorem ad congregandas oves et caetera quae patriarcha consuevit habere. Gesta In. LXXII.

¹⁵⁾ Вельбѣждска-та епископія е сѣществувала още и въ XIV. в. — Намѣрваласе е въ Радомирска-та стѣрна. Профессоръ Григоровичъ мысли, че Вельбѣждъ е былъ на мѣсто-то, гдѣто е сега Костендилъ. — Путешествіе по Евр. Турціи.